

κατηγορούμενοι εκυκλοφόρησαν, οὐχὶ ὅμως καὶ ὅτι κατεσκευάσαν, διότι δὲν ἀπεδείχθη τοιοῦτό τι.

Ἡ ὑπεράσπισις τὴν ἀθώωσιν.

Ὁ εἰσαγγελεὺς τὸ δεύτερον λαλήτας ἀντέκρουσε τὴν ὑπεράσπισιν ἧτις πάλιν διὰ τῶν ἐτέρων μελῶν τῆς ἀντέκρουσε τὸν εἰσαγγελέα.

Μετὰ τοῦτο σὰς θέτω τὰ ἐξῆς ζητήματα, ἅτινα καίτοι τὸ ἐγκλητήριον περιλαμβάνει εἰς ἓν, ἐγὼ σὰς ἐχώρισα εἰς δύο, ἧτοι πρῶτον, ὅτι κατεσκευάσαν, καὶ δεύτερον ζήτημα ὅτι ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κιβδηλοποιοῦ εκυκλοφόρησαν. (Ἀναγινώσκει τὰ 2 ζητήματα). Ἀναπτύσσει ἐνταῦθα μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ζητημάτων τί ὁ νόμος ἀπαιτεῖ. Ἐκφραζει δὲ τὴν διάθεσίν του, ὅπως θέσῃ καὶ ζήτημα κυκλοφορίας ἀνευ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κιβδηλοποιοῦ.

Εἰσαγγελεὺς. Δέχεται νὰ τεθῇ τὸ Γ'. Ζήτημα, ἀνευ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κιβδηλοποιοῦ.

Τυπάλδος. Νὰ τεθῇ, ἀλλὰ τὸ ἐν γνώσει νὰ ἀναφερῆται καὶ εἰς τὸ ἀνταλλάσσει καὶ εἰς τὸ κυκλοφορεῖ.

Εἰσαγγελεὺς. Ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ θέσῃ τὸ ζήτημα κατὰ Νόμον, καὶ ὅταν μεταβάλλεται μόνον ἢ βάσις τῆς κατηγορίας, τότε γίνονται αἱ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς θέσεως τῶν ζητημάτων. Ἡδὴ ἡ ὑπεράσπισις ἐπιμένουσα νὰ εὐκρινισθῇ τοῖς ἐνόμοις ὅτι ἐν γνώσει ἀντήλλαξαν καὶ ἐν γνώσει ἐξώδυσαν, ὑποπίπτει εἰς ἀντίφασιν. Διότι δὲν δύναται τις νὰ παραδεχθῇ ὅτι, ἀφ' οὗ ἐν γνώσει τῆς κιβδηλείας ἀνταλλάσσει, ἐν ἀγνοίᾳ ἐξοδεύει τὴν ἀνταλλαγὴν. (γέλως).

Οἱ ἔνορκοι παραλαβόντες τὴν δικογραφίαν καὶ τὰ ζητήματα εἰσέρχονται εἰς τὸ δωμάτιόν των ὑπὸ φύλαξιν χωροφυλάκων τὴν 4 ὥραν Μ. Μ., ἐξέρχονται δὲ τὴν 5 1]2 ὥρ. Μ. Μ. καὶ ἀναγινώσκουσι τὴν ἐτυμηγορίαν.

Ἀναγινώσκειται ἡ ἐτυμηγορία ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου, ἀπουσία τῶν κατηγορουμένων, δι' ἧς ἀποφαινόνται ἔνοχοι τὸν Θ. Βελέντζαν, ὅτι ἀνευ συνεννοήσεως μετὰ τὸν κιβδηλοποιόν!!! ἀντήλλαξε καὶ ἐξώδυσσε κιβδηλον γραμματόσημον, τοὺς δὲ λοιποὺς ἀθώους. Προσάγονται οἱ κατηγορούμενοι καὶ ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει αὐτοῖς τὴν ἐτυμηγορίαν. Πρόεδρος ἀποφαινέται ἀθώους τοὺς λοιποὺς καὶ διατάσσει τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσίν των, διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην. Ἀπολύονται καὶ κρατεῖται ὁ Καϊμάκης ὡς κατὰ δίκον δι' ἄλλην πρᾶξιν τοῦ Ταμεῖου Χαλκιδος.

Εἰσαγγ. Ὡς πρὸς τὸν Θ. Βελέντζαν Κρίσιν Δικαστηρίου! Ἀφ' οὗ οἱ ἔνορκοι ἠθώωσαν τοὺς λοιποὺς ἐντελῶς, πρέπει ἐπιεικῶς νὰ τιμωρηθῇ καὶ ὁ ὡς ἔνοχος μόνος παραδεχθείς.

Συν. Σύμφωνοι.

Δικαστήριον 6 μηνῶν φυλάκισιν.

Ὁ Πρόεδρος εἶτα συμβουλευεῖ τὸν καταδικασθέντα νὰ σφραγισθῇ καὶ μὴ ὑποπέσῃ πλέον εἰς ἐγκλημα, καὶ δεῖξῃ δὲ μεταμέλειαν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὅπως γίνῃ ἄξιος Ὑ. Β. Χάρτιος. Δύναται δὲ, ἂν θέλῃ νὰ κάμῃ καὶ ἀναίρεσιν.

Τυπάλδος. Δηλοῖ ἀμέσως ὅτι θὰ κάμῃ ἀναίρεσιν, ἢ καὶ ἕκαμε τὴν ἐπαύριον.

Λύεται ἡ συνεδρίασις εἰς τὰς 6 τῆς ἑσπέρας τῆς Δευτέρας ἐν φωναῖς καὶ θορύβῳ.

Ἡ ἐτυμηγορία ἰθροωρήθη ἄδικος καὶ ἀπεδοκιμάσθη γενικῶς, ἂν καὶ ἐπιεικῆς, διότι ἡ ἐπρεπε (λέγουσι οἱ πολλοὶ) νὰ καταδικασθοῦν ὅλοι, καὶ ὄχι ν' ἀπολυθῇ ὁ Καϊμάκης

καὶ ὁ Ἰωάννης καθ' ὧν ἐπίσης κατετέθησαν τόσα ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα τὸν θεωροῦν ἀθωωτέον ὡς βλάκα.

Ἐν τούτοις τὸν Καϊμάκην ἠθώωσαν αἱ ἐνέργειαι τῆς ἀτμοπλοίας διότι εἶναι ἐξ Ἀμφίσης συμπατριώτης τοῦ Κεχαγιά.

Β.

ΑΠΟ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ.

Ἀκριβῶς ἐν ἔτος διαμονῆς ἀνεπλήρουν τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσῳ μου ἀπὸ Τεργέστης.—Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ, τὸ ὁποῖον μετὰ ἓνα μῆνα, ἀπὸ ἰδικόν μου μετατρέπεται εἰς γρηγοριανόν, πόσα δὲν συνέβησαν ἄξια λόγου, φίλε Καλιβάν! Πόσα ἀφορώντα τὴν πατρίδα μας γενικώτατα, καὶ πόσα ἀφορώντα ἡμᾶς τοὺς δύο μερικώτατα.—Ἄξια ὅμως μνείας εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἡ προσάρτησις εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἐτέρου σχεδὸν ἡμίσεώς της, καὶ ἡ προσάρτησις ἡμῖν ἀμφοτέροις τοῦ ἐτέρου ἐπίσης ἡμίσεώς μας.

Ἄγαθὴ τύχη!

*

Ἡ ἑλληνικὴ ἐν Τεργέστη κοινότης εἶναι ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τῶν ὀπουδήποτε ἄλλοθι ὑπαρχουσῶν. Ὅ,τι ἰδίως διακρίνει τοὺς ἐν Τεργέστη ὁμογενεῖς, εἶναι ἡ ἐνότης τούτων μὴ ἀπαντωμένη ἴσως ἐν μέρει καὶ ἐν ταῖς κοινωνικαῖς αὐτῶν σχέσεσι, ἀλλ' ἐν ὅλῃ αὐτῆς τῆς δραστηότητι καταφαινόμενη ἐκάστοτε ἐν ταῖς γενικαῖς αὐτῆς σκέψεσι καὶ ἐργασίαις τεινούσαις εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθηματος καὶ τὴν ὡς οἶόν τε τοῦ ὄλου ὀνόματος, καὶ ἰδίᾳ ἐκάστου μέλους τῆς κοινότητος, ἑλληνικῆν μόρφωσιν.

Τοὺς ἐν Τεργέστη Ἑλληνας παρρωμοίασα καθόσον ἐγνώρισα, μετὰ τὰς ἀποικίας τῶν ἑρχαίων μας χρόνων, μὴ ἐξαρτωμένους, καθὼς ἐκεῖνας, διὰ θετικῶν νόμων ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως, ἀλλ' ἠθικῶς στενότερα συνδεομένους μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Πολλοὶ περιστάσεις ἐθνικαὶ ἀπέδειξαν ὅτι οἱ ἐν Τεργέστη Ἑλληνας εἰσὶν ἐπίσης πατριῶται, καθὼς καὶ οἱ ἐν τῷ ἑλληνικῷ Βασιλεῖῳ διατρίβοντες, μετὰ μόνην ἴσως τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁσάκις δὲν παρίσταται ἀνάγκη διὰ πραγμάτων ν' ἀποδείξωσι τὴν πρὸς τὴν πατρίδα συμπάθειάν των, ἀναλίσκουσι τὸν χρόνον των ἐμπορευόμενοι, ἐνῶ ἡμεῖς οἱ ἐντόπιοι Ἑλληνας, καὶ ἂν τὰ πράγματα ἀπῆ, τὰ λόγια οὐκ ἀπῆ, τοῦ Κατσικαπῆ μάλιστα.

Οἱ Ἑλληνας τῆς Τεργέστης εἶναι συντηρητικώτατοι, καὶ ἐνῶ ἀφ' ἐνὸς ἀγαπῶσι τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ἀγαπῶσιν ἐπίσης τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦτο κατ' εὐχὴν, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἦτο δύσκολον, χάριν ἀναψυχῆς, νὰ ἐδημιουργούσαμεν ζήτημα ἑλληνικόν καὶ εἰς τὴν κοιτίδα του Ἀδρίας!

Ἡ ἐν Τεργέστη ἑλληνικὴ κοινότης διακρίνεται ἐπὶ ἐμπορικῷ πνεύματι καθ' ὅλον τὸν αὐτόθι ἐμπορικόν κόσμον, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν Ἑβραίων, οἵτινες μοι ἔρχεται εἰς τὸν νῦν τὴν στιγμὴν ταύτην, ἀποτελοῦσι καὶ αὐτοὶ ἐθνικότητα, καὶ μάλιστα κράτος—τὴν πλουτοκρατίαν.

Ταῦτα πάντα ἐγὼ συνέλεξα ἐκ τῶν τεργεσταίων ἐλλή-

νων κατὰ τὸ βραχὺ τῆς ἐκείσε δικμονῆς μου· ἐὰν ὅμως ἐπειρώμην νὰ ἐξαγάγω ἐκ τῶν γνωστῶν τούτων χαρακτηριστικῶν ἄγνωστα, θὰ ἀπεφαινόμην ὅτι οἱ ἐν Τεργέστη καὶ οἱ λοιποὶ ἴσως ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διατρίβοντες ὁμοιογενεῖς, ἤθελον διάκεισθαι στενωτέρου πρὸς τὴν πατρίδα ἡμῶν καὶ θὰ ἀπετέλουν τὰ κεντρικώτερα σημεῖα, τὰς κυριώτερας ἀκτῖνας δι' ὧν θὰ μετεδίδετο ποτε—καὶ θὰ διεσώζετο—τὸ πῦρ καὶ τὸ φῶς ἀπὸ τοῦ ὄλου εἰς τὰ μέρη καὶ τὰνάπαλιν, ἐὰν καὶ ἡ κυβέρνησις τῆς Ἑλλάδος ἀπέσπα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν προσοχὴν αὐτῆς ἀπὸ τὰ ἔσω πρὸς τὰ ἔξω τέκνα τῆς.

Ἐὰν ἔκρινον τὰς καρδίας τῶν ἐν Τεργέστη Ἑλλήνων καὶ τὰ αἰσθητά αὐτῶν ἀπὸ τῆς πρὸς ἐμὲ συμπεριφορᾶς των θὰ ὑπερηκόντιζον τοὺς πατριώτας μου ἐκείνους μεθ' ὧν συνεγενήθην, συνανετράφην, συνέζησα. Ἡ Τεργέστη ἀπὸ τοῦδε δι' ἐμὲ εἶναι ἑλληνικωτάτη πόλις, οἱ δὲ Ἑλληνες αὐτῆς κάτοικοι θὰ διατηρήσωσιν ἀνεξάλειπτον τὴν μνήμην των καὶ ἐν τῇ διανοίᾳ καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ μου.—Ὅσον δημοσίᾳ καὶ ἂν ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τοὺς εὐγενεῖς τούτους πατριώτας μου μικρὸν θὰ εἴπω, ἢ θὰ εἴπω μέγα προσκοῦρον εἰς τὴν ἑλληνικωτάτην μετριοφροσύνην των.

*

Τὴν δευτέραν ὥραν τοῦ Σαββάτου μετὰ μεσημβρίαν ἀπρηχόμενον φερόμενος ἐπὶ τοῦ αὐστριακοῦ πυροσκάφου ἡ Ἄργω. Πλήθος πολὺ πρὸ μικροῦ ἤδη εἶχον ἀποχαιρετήσσει, ἢ δὲ συγκλινάσει μου ὑπῆρξε τοσαύτη, ὥστε ἠναγκάσθην νὰ κατέλθω εἰς τὸν κοιτῶνά μου, ἐν ᾧ ἠδυνάμην καὶ τὰ δάκρυά μου ἀνεπιφυλάκτως νὰ χύσω, καὶ ἀπὸ τὴν βροχὴν ὁμολογουμένως νὰ προφυλαχθῶ· διότι ὅταν ἐκινούμεν, λεπτὴ βροχὴ ἤρχισε νὰ πίπτῃ.

Ποῖαι καὶ πόσαι σκέψεις με κατεῖχον διαδοχικῶς καθόσον ἀπεμακρυνόμην τῆς προσφιλοῦς πόλεως, εἶναι δύσκολον καὶ ἐργῶδες ν' ἀριθμήσω ἐδῶ· ἡ μόνη ὅμως κεντρικὴ οὕτως εἰπεῖν, καὶ ἄξωνικὴ, ἐὰν θέλῃς, περὶ ἣν ἐστροβελίζοντο αἱ λοιπαί, ἦτο ἡ σύμπτωσις τῆς ἀφίξεως καὶ ἀναχωρήσεώς μου τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ὑπὸ ὄλλως ὅμως διαφορετικᾶς καὶ μάλιστα ἀντιθέτους περιπτώσεως. Καὶ τότε κατελόγιζον ἐμαυτὸν ἀτυχῆ, διότι κατέλιπον τὰς Ἀθήνας, καὶ τώρα οὐχ ἦττον διότι κατέλειπον τὴν Τεργέστην.

Ἐν τούτοις μετὰ παρέλευσιν ἕξ ὥρων εὐρέθημεν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος, ὅποτε ἐνόησας τὸ πλοῖον μας κλινοῦμενον, ἔσπευσα νὰ κατακλιθῶ, καὶ δὲν ἠγέρθην τῆς κλίνης εἰ μὴ μετὰ τεσσαράκοντα καὶ ὀκτὼ ὥρων ἀνδρόστατον—ὑπὸ τὴν κυρίαν καὶ ἐμετικὴν τῆς λέξεως σημασίαν—πλοῦν. Κατὰ τὰ δύο αὐτὰ ἡμερονύκτια ἐκοιμήθην ὀλίγον, ἔφαγον ὀλιγώτερον, καὶ τὸν λοιπὸν χρόνον ἐσκεπτόμην.—Ἐὰν ἐκράτουν τὴν μίαν ἄκραν τοῦ νήματος τῶν σκέψεών μου διὰ νὰ σοὶ φέρω τὴν ἐτέραν, ὅπως ἴδης τὰ ἐν τῷ μεταξύ θὰ ἐπροτίμας,—εἶμαι βέβαιος—ὄθελόν, διὰ τοῦ ὁποῖου διήλθον τὰ ἐντόσθια ἀμνοῦ ἀναστάσεως, ἀποτελοῦντα τὸ δὴ καλούμενον κοκκορέτσι, παρὰ τὸ νῆμα τῶν ἰδικῶν μου σκέψεων.

Τί συνέβη κατὰ τὴν τεσσαρακοντάωρον αὐτὴν θαλασσοπορίαν, δὲν εἶμαι εἰς θέσιν νὰ σὲ πληροφορήσω· τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐγὼ ἠγέρθην πεποιοῶς εἰς τὸν παρελθόντα χρόνον ὅστις μοὶ ἔλεγεν, ὅτι μετὰ παρέλευσιν ὀλίγου ἀκόμη συναδέλφου του, ἔπρεπε νὰ φθάσωμεν εἰς Κέρκυραν.

Ἄλλὰ ποῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς μου, ὅπταν ὁ καμερω-

τος ἐπισκεφθεὶς με τυχαίως μοὶ προσέφερον ὡς ἀναφυκτικὴν τὴν εἰδήσιν ὅτι εὐρισκόμεθα ἔξωθεν τῆς Λίσσης! Βίς τὸ ἄκουσμα αὐτὸ εἰσώπησα, τοῦθ' ὅπερ ὀφείλεις νὰ ἐλάβῃς ἀπὸ τὴν ἀπελπιστικωτέραν αὐτοῦ ἐκδοχὴν, δηλαδὴ ἔπαθον ἄφρασίαν!

Μετὰ δύο περίπου ὥρας ὁ αὐτὸς καμερωτός με διεβεβαίωσεν ὅτι εὐρισκόμεθα ἔξωθεν τῆς Λίσσης, ὅπταν ὀλίγον ἔλειψε . . . νὰ ὀμιλήσω! Ἄλλ' ὅτε μετὰ δύο ἄλλας στρογγυλάς ὥρας, καὶ τρίτην φορὰν, καὶ ὁ αὐτὸς καμερωτός με διεβεβαίωσεν ὅτι εὐρισκόμεθα ἔξωθεν τῆς Λίσσης.

— Ἄ! μὰ τί διάβολο ἐπιμένομεν τόσον—ἔξωφώνησα πλέον—ἔξωθεν τῆς Λίσσης,—καὶ ἔξω φρενῶν—μήπως εἴμεθα Τέγγετωφ;

Τί ἐν τούτοις συνέβαιεν;

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐγὼ ἀντελήφθην, εἶναι ὅτι τὸ ἀτμόπλοῖόν μας ἀνεβοκατέβαιεν ἀπαράλλακτα με πάτερρον, ἐπὶ τῶν ἄκρων τοῦ ὁποῖου κἀθηνται δύο παῖδες καὶ κουνοῦνται! Ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον με εἶπεν ὁ πλοίαρχός μας ἀργότερον ὅτι ἡ τρικυμία ἦτο τοσαύτη, ὥστε ἡ ἀτμοδρόμων μας ἐδάδιζεν ἐν μίλιον μόλις τὴν ὥραν . . . ὀπίσω, μὴ αἰδομένη οὐδὲ κεκτημένα δικαιώματα, κατὰ τὴν ῥήτραν τῶν νομικῶν· ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δύναμαι νὰ προσθέσω εἰς ὅλα αὐτὰ εἶναι, ὅτι ἡ Ἄργω μας ἔνεκα σεβασμοῦ μᾶλλον πρὸς τὴν πραγματικὴν ἢ ἀρχαιολογικὴν ἔνοιαν τοῦ ὀνόματος τῆς, ἐκινεῖτο μόλις, ἐπέμπουσα μόνον μετ' ἀναιδοῦς ἀφελείας νέφη καπνοῦ ἀπὸ τοῦ πελωρίου σιγάρου τῆς!

— Κυρία Ἄργω, ἐψιθύρισα μίαν στιγμὴν, θὰ ἐπροτίμων νὰ ἐλέγγο Γοργώ.

Βίς τὴν Κέρκυραν ἐφθάσαμεν εἴκοσι ὥρας ἀργότερον παρὰ τὸ σῦνθεος νύκτωρ καὶ μετὰ βροχῆς μάλιστα! ἐδῶ ἐξῆλθον ὀλίγον καὶ δὲν θὰ ἦτο ἄτοπον νὰ ἐπαναλάβω τὸ τοῦ Καίσαρος—ἦλθον, ἐβράχην, ἐλασπώθην.—Τὴν δωδεκάτην τῆς νυκτὸς ἀφίνομεν τὴν Κέρκυραν, ἀλλὰ πρὶν ἢ τὴν ἀφήσω διὰ παντός, ἐπεθύμουν νὰ ἀπεκάλυπτον μυχιάν τινα εὐχερίστησίν μου, ἧτις γεννᾶται εἰς πάντα θνητὸν, ὅπταν ἀπὸ τῆς ξένης πατήσης πατρικῶν ἔδαφος.

— Γίνομαι τρελλὸς ἐξ ἐνθουσιασμοῦ, μοὶ ἔλεγεν ὁ συνταξιδιώτης μου.

— Εὐτυχῶς ὅτι εἶναι νύξ, ἐσκέφθην ἐγὼ, ὥστε δὲν θὰ μᾶε πάρουν μυρωδιὰ οἱ ἀμμόδιοι.

Τὴν ἐπομένην ὥραν ἐαρινὴν πρῶταν διηρχόμεθα διὰ τῆς Ἰθάκης καὶ Κεφαλληνίας, αἵτινες σὲ μετὰγουν λεληθότως εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Ὀμήρου καὶ τοῦ Θουκυδίδου. Ἀργότερον παρελαύνομεν τὴν εὐοσμον Ζάκυνθον, τὸ ἄρθρον αὐτὸ τῆς Ἀνατολῆς, κατόπιν τὸ Νεαῦριον ἀπὸ τὸ ὁποῖον σοὶ φαίνεται, ἀκόμη τώρα, ὅτι καπνίζουσι τὰ σκάφη τοῦ Ἰμβραήμ, καὶ φωσφορίζουσι τὰ ὀστᾶ τοῦ Δράμαλη· βραδύτερον διηρχόμεθα τὸ Ταίναρον, τὰ Κύθηρα, ὅθεν καὶ πάλιν φέρσασαι εἰς τὴν προχθυσινὴν τῆς Κρήτης μαζ' ἐπανάστασιν, καὶ ἐντεῦθεν διὰ τοῦ Μαλέα, ὅστις ἀκόμη ἐπιδεικνύει ὀλίγην ὄψιν πολεμικὴν μετὰ τὰ ἄγρια κύματά του καὶ τὴν ἐπικειμένην του ὄφρῦν, κατεφθάσαμεν εἰς τὰς Ἀθήνας τὰς κλεινάς, τὴν εὐραϊκὴν αὐτὴν πόλιν ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ ὁποία ὅμως τὴν φορὰν αὐτὴν δὲν ἤξερῶ πῶς ἀπὸ μακρὰν μοὶ ἔκαμεν ἐντύπωσιν κάλπης, ἴσως διότι ἐπικεῖνται αἱ ἐκλογαί.

Dock